

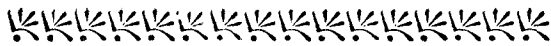
FERRER

SASTRE

Ex-fallador de la Sastreria New-York

PELAI, 34, 1.º, 2.ª : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa consisteix en el bon gust en els genres, en el tall perfeccionat i en la confecció acurada

Consultori per a enfermetats dels nens i medicina en general

de

Ramón Coma i Roca

Metge forense

Ex alumne intern dels Hospitals i de la Facultat de Medicina

Carrer de Sant Roc, 14, 1.º

Hores: de 11 a 1 i de 7 a 8

Café i Restaurant

de la

Estació de M. Z. A.

a càrrec de

Manuel Argemí

Se serveixen coberts des de 2 50 pessetes
Vins i licors de totes classes

Servei a domicili : Preus convencionals
Serviment esmerat a l'arribada dels trens

VENDA DE GEL
en tot temps de l'any

RÀPIDA

ENCARE LA MISSIÓ — La santa missió encare dura, amb tot i haver-la tancada la ridícula processó del diumenge passat. Ha fet com aquell personatge de comedia que hace como que se va, y vuelve.

Es veu que'ls evangelitzadors han vingut a la caça d'homes; però al veure que en la processó apoteòsica n'hi havien tant sols dugues dotzenes escasses, varen prendre l'acord de reenganxar se vuit dies més — que seràn qualificats d'últimos irremisiblement — i parar teles a les set del vespre, a l'església gran.

Per cert que algú assegurava que no havia sortit el Sant Crist gros per a no veure aquell candor tant postic i, al mateix temps, per a no oir aquelles veus llastimoses que feien enternir al més pintat. Ni tant sols de «La Comarca» es veu que va fer cas, al proclamar l'èxit sorollós de la santa missió; lo qual ens dona a entendre que només va enterar se dels insults que a nosaltres ens dirigia, prosseguint la seva catòlica costum d'insultar a tort i a dret.

La qual cosa ens va semblar com un recado que'ns enviava, per mitjà de l'erudit missioner que predica sólo para hombres, recordant-nos aquella frase del Quixot que afirma que lo peor es meneallo.

I nosaltres, per a ésser obedients, així ho reproduïm; convençuts de que la raó li sobra.

PIETAT

El diputat a Corts per Valencia, en Fèlix Azzati, ha tingut una idea plausible, idea que, al nostre entendre, hauria de trobar sanció en totes les consciències generoses.

Es tracta — per iniciativa de dit senyor — de proclamar diputats, en les primeres eleccions legislatives, al senyors Besteiro, Largo Caballero, Anguiano i Saborit, condemnats a reclosió perpètua, segons fallo del Consell de Guerra, com individus constituents del comitè de vaga, a Madrid.

Com que Valencia no pot oferir més que dos llocs de diputat a Corts, es diu si el partit republicà barceloní, donant una prova més de la seva coneguda magnanimitat, cedirà un o dos llocs dels cinc que formen la candidatura per aquella circumscripció.

Així mateix es creu seguiràn la ruta dels

republicans de Barcelona, els de Madrid, Saragoça i Màlaga.

Ens alegraríem que així fós, car l'iniciativa del senyor Azzati, humaníssima per tots conceptes, no té altre finalitat que intentar un pas ferm en favor de la llibertat dels susdits senyors, víctimes de la seva modernitat ideològica.

Es d'esperar, doncs, que aital iniciativa mereixerà l'apoi de totes les persones de sentiments liberals i altruistes, i especialment de tots els republicans, podent saborejar, els que així ho fassin, el goig inefable d'haver sabut complir un dels principals deures de solidaritat humana.

Les missions

Els missioners són homes suggestius, entrenats en tota mena de conferències, que saben exposar les veritats o conveniències de la religió i les declaren indiscutibles. La popularitat que gosen entre bona part de gent, en gran majoria inculca, és degut bon xic a sa facilitat de paraula i a que posseeixen un major nombre de coneixements per damunt de molts predicadors inconscients que's manifesten sovint en l'església. D'una manera sorprenent plantegen els diferents problemes de la vida que apassionen tant als homes com a les dones i als pobles i descriuen les impressions de interès, d'alarma i d'esperança que, en frases pintoresques, s'han escrit respecte a l'església per sabis i grans pensadors o inventors d'acció.

Lo més estrany és que a aquests homes no se'ls ha suggerit parlar del moment present que podríem anomenar de les grans revolucions socials; assenyalant llurs mals i el seu remei. També seria objecte d'un tema inagotable el de la pregona incultura perquè atravesa el nostre país, degut en part a l'Estat espanyol; puix mentres els ciutadans tinguin la llibertat de fer el que vulguin, l'home, entregat a sí mateix, per rutinarisme moltes voltes, no sent cap mena d'interès en progressar i, si en lloc de fer l'escola obligatòria, com els demés països, montada amb tots els avenços moderns, se deixa a la gent escollir per ses propies inclinacions, el valor mig de cada generació serà inferior a les que precedirén.

No parlen, doncs, d'aquestes coses que reclamen amb més urgència l'atenció del poble, perquè de sa resolució depèn l'ésser o no

ésser, i cap interès poden tenir les conferències dedicades solament a justificar una religió que no s'atrau cap forma nova ni evoluciona al compàs dels temps moderns.

Per això nosaltres ens proposem demostrar que l'obra empresa pels sagrats missioners és nul·la, ja que de religió no'n viu el poble ni li manca, si vol posseir en alt grau totes les qualitats d'un poble civilitzat.

Diu l'incomparable Schopenhauer, parlant de les religions: «El coneixement de la mort i el sofriment i miseries del món, són els que donen impuls a les religions. A les supersticions diverses es consagren bona part del temps. Se forjen a sa imatge, déus, sants o dimonis, un xic deformats, que li exigeixen a cada moment sacrificis, pregaries, vots formats, peregrinacions, etc. Les contemplacions o converses místiques amb aquestes divinitats li sostenen l'esperança, essent-li més interessant que'l tracte amb persones reals; i és que la vida de l'home és tant miserable, que necessita auxili i assistència, ocupació i passa temps.»

Així és que'l fanatisme fins avui n'ha fet arma, per a atuir a l'humanitat, ja prou desgraciada.

PINZELADES

X

CALDES DE MONTBUI. — Caldes, com tots els pobles, té'ls seus matços.

Jo, que he aprofitat la seva festa major, ara celebrada, i n'he vist d'aprop les cèlebres fonts: aquell lleó de pedra picada, que amb les seves bocades d'aigua bullenta pela pollastres, i aquella no menys important, de gran servei per a les famules vagaroses i de molta utilitat pràctica en aquests temps que'l carbó passa alt, que té'l dò de rentar els plats amb el seu líquid atemperat a les circumstàncies, i que he contemplat aquella Santa Magestat que encare no se sab si fou home o dona, cosa que no volem saber-ho perquè's compta d'un curiós que al preténir mirar-ho va quedar orb, vui pintar-ne també qualques altres característiques d'aquesta terra incubadora d'aigües termals.

Té'ls imprescindibles partits de dalt i de baix que l'un fa la guitza a l'altre; se serveix d'un Casino que, sens escarràçar-s'hi gens, s'empassa dos dies d'òpera, encare que sigui dormint a la platea, els seus concurrents; existeix